

[fol. 828] Reeds op 17 oktober 1761 zijn ze met een brief van Dumont aan de Franse Oost-Indische compagnie in Parijs naar Heren XVII verzonden. Nu volgen de kopieën die uit Coromandel zijn ontvangen. Het bevel in de generale missive van Heren XVII van 30 september 1760 om te Coromandel slechts in het uiterste geval geld op assignatie te accepteren, is met een extract uit deze brief op 14 oktober 1761 doorgegeven. Ook zijn toen bevelen gegeven aangaande goederen op proef, over textiel waarover in Nederland wordt nagedacht, en waarvan het rendement vermeld moet worden. Wat betreft het personeel zijn wegens de omstandigheden de afwijkingen van de voorschriften en de aanzienlijke veranderingen die gouverneur Lubbert Jan van Eck in het aantal officieren aanbracht, zeer gegrond. [fol. 829] Dit diende vooral om Ceylon te helpen met soldaten en officieren. Personalia. [fol. 830] Personalia. De gage van dominee Wiardus Bernardus Hommes is wegens het bereiken van de helft van zijn tienjarig dienstverband verhoogd tot f 110. Tweede pakhuismeester Daniel de Bordes is overleden. De secunde te Sadras Hendrik Schoffier is benoemd tot opperhoofd te Palicol in plaats van de overleden Jacob van der Dorst. Personalia. [fol. 831] Het is juist dat op verzoek van de gouverneur van Ceylon Jan Schreuder, bij besluit van 6 maart 1761, met de sloep 't Gekroonde Zwaard en enige op vracht genomen vaartuigen ter assistentie 145 Europese militairen onder kapitein Lodewijk Frijtag, luitenant Johannes Josephus Tournioij en vaandrig Joseph Vedel via Jaffna naar Ceylon zijn gezonden, vergezeld van 312 inlandse militairen onder bevel van hun eigen officieren. Daarom moesten wel ter vervanging uit ervaren militairen, die door de Fransen waren afgedankt, 150 man in dienst genomen worden onder de voorwaarden te vinden in de brief van 23 mei 1761 en de resolutie van 6 maart. Tevens is goedgekeurd dat 90 sipoys niet zijn afgedankt en dat gouverneur Van Eck de artillerie met degenen, die reeds bekwaamheid hadden als bombardier en kanonnier, op 24 man heeft gebracht. [fol. 832] Het is de bedoeling dit korps uit te breiden met nog op te leiden artilleristen. De training van zulke specialisten is met het oog op tijden van nood zeer wenselijk. Na behandeling van de aparte brieven van het bestuur van 23 mei en 15 juli, en van de geheime brieven van gouverneur Van Eck van 5 juni en 10 juli, zijn er ten slotte op 11 september 1761 besluiten over genomen. Het oprichten en zenden naar Ceylon van een korps van 500 à 600 sipoys is in overeenstemming met het bevel in de geheime brief van 14 april 1761 aan Van Eck. Het zenden naar Ceylon van de in dienst genomen afgedankte Franse troepen is, zolang men daartoe door gebrek aan eigen troepen niet toe gedwongen wordt, niet toegestaan. Ze moeten te Nagapattinam blijven. [fol. 833] Het zenden van eigen troepen uit de garnizoenen is absoluut te prefereren. Daarom is het juist dat uit de onderhorige kantoren Pulicat, Sadras, Jagannathpur en Bimlipatam militairen, die daar niet strikt nodig waren, naar Nagapattinam zijn opgeroepen. In genoemde plaatsen kunnen ter vervanging sipoys gerecruteerd worden. Te Bimlipatam valt het te proberen om Europeanen uit het leger van de vorst van Srikakulam weg te lokken en als soldaten voor f 12,- per maand in dienst te nemen, om ze zo spoedig mogelijk naar Nagapattinam over te brengen. In de aparte brief van 23 mei staat dat een Engelsman bij het hof van Kandy verzocht twee à drie plaatsen af te staan, maar dat het geweigerd was, omdat het als enige reeds aan de Nederlanders was gegund. [fol. 834] Dit is onwaarschijnlijk, aangezien het totaal niet strookt met het gedrag van de koning. Deze mening is in een aparte brief van 29 september 1761 aan gouverneur Christiaan van Teylingen bekend gemaakt. Hij moet met alle mogelijke middelen de contacten van de Engelsen met Kandy nagaan en de gouverneur van Ceylon daarover inlichten. Deze kan dan maatregelen nemen. Uit de aparte brief van 23 mei 1761 blijkt dat tevergeefs is geprobeerd de dorpen Muttupilly, Nayodipilli en Santararoer te verkrijgen. De ver gaande eisen van nawab Basaleth Jengo waren: ten eerste een geschenk van 100.000 ropia, ten tweede verdubbeling van de pacht en vooruitbetaling daarvan voor [fol. 835] een periode van twee jaar en ten slotte hulp aan hem met militie en ammunitie. Het is goedgekeurd dat verdere pogingen zijn gestaakt en dat de daarheen gezonden inlandse soldaten zijn teruggehaald. Deze pogingen hadden beter helemaal niet ondernomen kunnen worden. Ze hebben 1693,8⁸/₈ pagode gekost. Dit is, conform de brief van 14 april 1761, wegens de